

særlige Apparater) her saa anstrængende, at den ikke paa fyldestgørende Maade vil kunne bestrides af Kvinder. Dertil kommer, at disse overhovedet maa anses mindre skikede til at forrette rent tekniske Arbejder, navnlig de, der foresalde udenfor Stationerne, ligesom det heller ikke vil være heldigt at anvende Kvinder i Stillinger, hvor de skulle optræde som Overordnede overfor et Personale hovedsagelig bestaaende af Mænd, ofte i en ikke ganske ung Alder. Men, foruden at Kvindernes Anvendelse saaledes er begrændset, maa det ogsaa iøvrigt erkjendes, at Billighed taler for, at deres Lønning sættes lavere end Mændenes, thi ikke blot kunne de bitterlig leve billigere end disse, men Mændenes Fortjeneste bør ogsaa beregnes saaledes, at de derved kunne have et tarveligt Udkomme til en Familie, et Hensyn, som derimod, da udelukkende ugifte Kvinder antages i Telegrafvæsenets Tjeneste, itkun ganske undtagelsesvis, nemlig forsaavidt Enten med uforsørgede Børn maatte være ansatte som Telegrafister, vil kunne gjøre sig gjældende for Kvindernes Vedkommende. I Henhold hertil vil det være rigtigt at indordne de kvindelige Telegrafister paa særlige, noget lavere Lønnings-satser, og man har i saa Henseende ment, at de foreslaaede Lønninger, 800, 1,000 og 1,200 Kr. ville være passende.

Bestemmelsen i Paragrafens fjerdesidste Stykke er navnlig optagen af Hensyn til de kvindelige Telegrafister, idet de fleste af disse, hvis de for dem foreslaaede Lønninger vedtages, ville komme paa de samme Lønnings-satser som nu, men miste det dem for Tiden tilstaaede Hyrtidstillæg, og det maa anses for tvivlsomt, om Bestemmelsen i Lov om Embedsmænds Lønningsforhold af 26de Marts 1870 § 10, 1ste Stk., vil kunne anvendes i dette Tilfælde.

I Lighed med, hvad der for de i Kjøbenhavn bosiddende Toldassistenters Vedkommende er sket ved Lov om Toldvæsenet af 2den Juli 1880 § 6—2, er der i Paragrafens trediesidste Stykke optaget en Bestemmelse, ifølge hvilken enhver af de til 4de Lønningsklasse hørende Funktionærer, som have Bopæl i Kjøbenhavn eller paa Frederiksberg, faar et Lønningsstillæg af 100 Kr. En saadan Bestemmelse begrundes tilstrækkelig ved Hensynet til, at Udgifterne til de fleste Livsfornødenheder og navnlig til Husleie ere større i Hovedstaden end i Provindjerne, og at derfor de paa førstnævnte Sted boende Telegrafister i Henseende til deres Udkomme maa erkjendes at være ubeligere stillede end deres Kolleger i Provindjerne.

Ved Paragrafens næstsidste Stykke tilføjes det tydeligere, end det formentlig er

Tilfældet med den lignende Passus i Loven af 1875 § 1 i Slutningen, at fjerne den mulige Misforstaaelse, at den Omstændighed, at der ved Finantsloven sker Medsættelse i det hidtilværende Antal Telegrafister og Overtelegrafister, skulde medføre, at nogen af de vedkommende Bestillingsmænd, som ved den efter det tidligere større Antal foretagne Fordeling havde opnaaet den høiere Lønnings-sats, paa Grund af det fastsatte Fordelingsforhold mellem de enkelte Lønnings-satser kunde komme til at lide Nedgang i sin engang opnaaede Lønning, naar han ved en ny Fordeling af det mindre Antal, efter sin Orden i Rækken af Bestillingsmænd i samme Lønningsklasse, vilde være at lønne efter en lavere Lønnings-sats.

Til § 2.

Uderrstilløget for Telegrafdirektøren, som ved Lov af 2den Juli 1870 § 2 c. er fastsat til 400 Kr. aarlig for hver 5 Aars Tjeneste, dog ikke over 1,200 Kr. aarlig, var paa det i forrige Rigsdagssamling fremsatte Lønningsforslag beregnet til 500 Kr. for hver 5 Aars Tjeneste, dog ikke udover 2,000 Kr., men blev af vedkommende Folketingsudvalg nedsat til det nuværende Alderstillæg. Da det imidlertid synes billigt, at Telegrafdirektøren i alt Fald oppebærer et lignende Alderstillæg som det, der er normeret for Embedsmændene i Toldvæsenets 1ste Lønningsklasse, er hans Alderstillæg her ansat til 400 Kr. for hver 5 Aars Tjeneste, dog ikke over 1,600 Kr.

Ifølge Loven af 17de April 1875 tilkommer der samtlige i denne opførte Embeds- og Bestillingsmænd et Alderstillæg af 100 Kr. aarlig for hver 5 Aars Tjeneste uden Statstelegrafien, dog ikke over 400 Kr. aarlig, hvilket altsaa beregnes fra de Vedkommendes første Ansættelse uanset, om de rykke op paa høiere Lønninger. Fastsættelsen af dette ensartede Alderstillæg for hele Staten staar imidlertid i Forbindelse med den foran omtalte foreløbige Karakter. Ordningen af Telegrafvæsenets Lønningsforhold hidtil har haft, og der er derfor nu Anledning til her at at søge en Forandring opnaaet, hvilken bør bestaa i, at Alderstillægene efter det nu i saa Henseende fulgte almindelige Princip, se saaledes Toldvæsenets Lønningslov af 2den Juli 1880, fastsættes efter den Betydning, Embederne og Bestillingerne have i Henhold til deres Indordning i forskjellige Lønningsklasser.

I Overensstemmelse hermed havde man paa det i forrige Rigsdagssamling fremsatte Lønningslovsforslag optaget Alderstillæg efter en femaarig Tjenestetid, 4 Gange i de 2 første og